

RECHTSPRAAK

werknemster/werkgever c.s.

Werkgever is op grond van de CAO voor het Kappersbedrijf gehouden loon te betalen aan werknemster, werkzaam in het kader van een BBL-traject. Wettelijke verhoging gematigd tot nihil, nu werknemster wekelijks wel betaling heeft ontvangen in de vorm van de fooienpot.

Werknemster heeft in 2013 gedurende zes maanden onbetaald stage gelopen in de kapsalon van werkgever. In september 2014 heeft werknemster zich ingeschreven voor de deeltijdopleiding Kapper in de beroepsbegeleidende leerweg (hierna: BBL). Op 23 september 2014 hebben werknemster en werkgever een praktijkovereenkomst ondertekend. In deze overeenkomst is vermeld dat sprake is van de BBL-leerweg. In de kappersbranche is sprake van de algemeen verbindend verklaarde CAO voor het Kappersbedrijf (hierna: de CAO). Hierin is onder meer bepaald dat de werkgever met de leerling met wie hij een praktijkovereenkomst aangaat een arbeidsovereenkomst sluit. Werknemster heeft vanaf september 2014 tot en met juni 2015 op drie vaste dagen per week werkzaamheden verricht voor werkgever. Werknemster heeft hiervoor geen loon uitbetaald gekregen. Werknemster vordert veroordeling van werkgever tot betaling van achterstallig loon.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Werkgever wist dat werknemster in het kader van een BBL-traject werkzaam was. Werknemster had voorafgaand immers al een onbetaalde stage bij werkgever gelopen. Blijkens een verklaring van de school van werknemster is werkgever gewezen op de betalingsverplichtingen als werkgever. Voor zover werkgever in de veronderstelling verkeerde dat met werknemster zou zijn afgesproken dat haar geen loon toekwam, kan werknemster hier niet aan worden gehouden. In de CAO is immers bepaald dat het niet is toegestaan om af te wijken van de bepalingen hieromtrent. Werkgever is aan werknemster dan ook het loon verschuldigd overeenkomstig de CAO. De conclusie is dat de kantonrechter de vordering voor zover deze betrekking heeft op het achterstallige loon met inbegrip van het vakantiegeld zal toewijzen. Werknemster maakt tevens aanspraak op 25 procent wettelijke verhoging. De kantonrechter ziet aanleiding om deze verhoging te beperken tot nihil. De kantonrechter overweegt hiertoe dat erkend is dat werknemster wekelijks wel betaling heeft ontvangen in de vorm van de fooienpot. Op geen enkele wijze is aangegeven wat de omvang daarvan is geweest, welk bedrag mogelijkerwijs in mindering kon worden gebracht op de loonvordering. De kantonrechter acht het in de gegeven omstandigheden niet billijk om naast de ontvangen fooienpot ook nog een bedrag wegens de wettelijke verhoging toe te kennen, reden waarom deze verhoging op nihil wordt gesteld.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 01-06-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2016:5634

Zaaknummer: 4733482

Rechters: L.M. de Vries

Advocaten: M.A. Hupkes

Wetsartikelen: 7:61o BW en CAO voor het Kappersbedrijf